

Náměstek Jaromír Kalina: Jihlavská...

(Dokončení ze str. 4)

Hlasoval jsem pro protinávrh, architektonickou soutěž HZS, protože ta jediná dává možnost komplexního řešení a deklaruje postupy, termíny a částky.

Odhlasovaný materiál, původní návrh, obsahuje pouze částku za studii a úpravy projektové dokumentace pro změnu stavby. Neobsahuje však žádné další konkrétní termíny a částky ani časový plán, jak dojít řešení.

Jak uvedl p. Mayer, je limitován částkou půjčky městu v hodnotě 400 mil. Kč a připustil i nekompletní stavbu, či její etapizaci. To je pro mne nepřijatelné.

Ohledně letiště jsem konzistentní od mého vstupu na radnici – a toto není v koaliční smlouvě. Pokud se na výstavbě letiště nebude podílet kraj, města a soukromé subjekty, pak tomu hlas nedám. Kraj řekl jasně – dáme 30 milionů jako dar a nechceme se podílet na dalším provozování. To není příslib společného řešení. Ani podklady o provozování letiště od soukromých subjektů nebyly v pořádku.

Již dříve jste se vyjádřil proti spolupráci Jihlavy s Čínou. Změnilo se něco?

Ne. Pokud se pouštím do podnikání, tak z peněz, které jsem schopen vydělat.

Nikoliv z dotačních titulů EU, které přináší mnoho zla do podnikatelské sféry. Nikoliv z peněz čínských investorů, kteří sledují vlastní zájmy.

Jenže když neprijdou Číňani, přijde někdo jiný. Jak by vypadala Jihlava bez dotací EU?

Neměli bychom naráz ale postupně revitalizované části území, nebyly by zateplené školy, čističku odpadních vod, rozšířenou zoologickou zahradu, skate park. Ale já žil v době skromnějších podmínek a nemyslím si, že z pohledu úrovně života jsem trpěl.

Jenže hektická dynamika současných procesů ve společnosti vede k extrémním nárokům, graduje tempo, které nejsou schopni všichni akceptovat. Podporuje individualismus, zpřetrhává rodinné a společenské vztahy, kastuje lidi již od povinné školní docházky dle příjmů. Vedlejším produktem je eskalace nesnášenlivosti, násilí a extremismu a také povrchnost a odosobnění dnešní společnosti. Zadlužení obyvatelstva v ČR extrémně narůstá. Mladí lidé jsou nuceni žít na dluh.

Já nerozumím penězům z Číny.

Jakou roli hraje u vás představa, že se jedná o komunistický režim?

Samozřejmě otázka lidských práv, chování se k životnímu prostředí, ke svým lidem, práci dětí atd. jsou pro mne nepřijatelné. Na druhou stranu neříkám, že co komunisti, co Číňan je špatný člověk.

Zajímáte se o vysokorychlostní tratě (VRT), byl jste například na konferenci o VRT v Náměšti n/Oslavou. Jaká je u nás situace?

Situace v ČR je tristní, v jiných zemích to jde, u nás ne. Příkladem by mohlo být pro nás Španělsko. Není rozdíl mezi španělským sedlákem a naším – oba si hájí vlastní půdu. Ale velký rozdíl je v řídicích orgánech, španělský koná, naši úředníci nikoli.

Pro ilustraci cílem Španělska je do konce roku 2025 zpřístupnit pro 90 % španělské populace zastávku VRT, a to v dosahu do 50 km od jejich bydliště.

Za velkou chybu bych považoval, pokud by nám tento rychlovlak ujel.

V minulosti jste se literárně vyjádřil k problematice v oblasti Horního Kosova, kterou jste přirovnal k Bronxu. Nyní jste ve vedení města. Jaký je váš pohled nyní?

Město má v tomto ohledu svázané ruce. Může provádět kultivaci prostředí, sázet zeleň, zateplovat domy. Ale vzájemné soužití občanů je náplní práce také různých organizací. Jisté je, že nelze dopustit vznik vyloučených lokalit jak to vidíme například na Slovensku.

Na stranických stránkách říkáte: Očekával jsem celospolečenskou diskusi o tom, kdo vlastně jsme, k jakým tradicím a hodnotám se hlásíme, a jakou cestou se chceme vydat. To jsem považoval za vůbec nejdůležitější.

Migrační vlna je takovou příležitostí. Jak jste spokojen s diskuzí?

Nejsem. Podobně jako po revoluci jsme k takové diskuzi nepřistoupili, ani migrační tlaky takovou potřebu nevyvolaly.

Na druhou stranu jsem velmi rád, že Jihlava poskytla skupině migrantů přístřeší.

Byla to cenná zkušenost, jak obtížné je začlenění běženců do našich poměrů, a také jak reagovali občané Jihlavy.

Jako křesťan jste pro Islám stejně nepřijatelný, jako nevěřící. Jak vnímáte tuto hrozbu?

Nejsem pro islamizaci Evropy. Islám ve své radikální poloze je nepřijatelný.

Musíme umět bránit naše hodnoty ale zároveň pomoci potřebným. Vysvětlit to lidem této země je úkolem elit, kterých se nám zoufale nedostává. Byli jsme dlouhou dobu před vnějším světem a před krizemi uzavření, a tak uchránění. Nejsme v tuto chvíli cílovou zemí, i to se může změnit. Pokud tuto krizi zvládneme, může to společnosti velmi prospět.

Svoji korespondenci končíte přáním Dej bůh štěstí. Může to připomínat dřívější Práci čest. Nemyslíte, že to může např. ateisty popouzet?

Dej Bůh štěstí je starý sladovnícký a pivovarský pozdrav, který používám již dlouho. Pokud by přání štěstí ateisty takto popouzele, v tom případě připouštějí existenci Boha.

Dej Bůh štěstí!

Festival Mahler Jihlava vyvrcholil světovou premiérou německé autorky

Ve středu 22. června vyvrcholil svým posledním jihlavským koncertem letošní festival Mahler Jihlava – Hudba tisíců. V kostele Povýšení sv. Kříže vystoupila Jihočeská komorní filharmonie spolu s hoboistou Martinem Daňkem, řídil Hansjörg Albrecht. Na programu byli současníci Gustav Mahler a Richard Strauss, a také světová premiéra kompozice z roku 2016 německé skladatelky Dorothee Hoffman (*1961).

Nostalgické Adagietto z Mahlerovy Symfonie č. 5, známé i z Viscontioho filmu Smrt v Benátkách, navodilo svým velmi pomalým tempem poklidnou atmosféru. Subtilnost orchestru vynikala v působivých dynamických zlomech, nevšední bylo utlumení smyčců pro zdůraznění zádumčivosti basové a cellové sekce.

Komorní pojetí večera pokračovalo i při uvedení Symfonie č. 1 Im Morgenrot (Za červánků), a to dokonce ve světové premiéře. Sama autorka Dorothea Hoffman napjatě naslouchala nastudování své čtyřdílné kompozice, ve které se nechala inspirovat tajuplným okamžikem přerodu noční tmy v jasný den.

Tíživě melancholické téma světila v první větě snivému anglickému rohu pohupujícímu se na doprovodu smyčců. Následovala až bojovně pojatá rychlejší část, evokující barevnou explozi ranních červánků, naléhavě znějící flétnu doplňovaly údery smyčců i podupávání.

Carokrásné téma třetí věty tentokrát nesl klarinet, fantazijnost podtrhla harfa či zvonkohra.

FESTIVAL Mahler Jihlava vyvrcholil světovou premiérou. V kostele Povýšení sv. Kříže vystoupila Jihočeská komorní filharmonie spolu s hoboistou Martinem Daňkem, řídil Hansjörg Albrecht.

Foto: Jan Černo

Poslední část gradovala za neklidně ubíhajícího tempa v disharmonických smyčcích, které přerušovala trumpetová fanfára.

Emocemi, vjemy a dojmy naditá kompozice premiérována mezi chrámovými oblouky byla mimořádně silným zážitkem, posluchači autorce dlouze aplaudovali.

Závěr večera patřil hoboistovi Martinu Daňkovi, který zahrál Koncert pro hoboj a orchestr D dur Richarda Strausse. Jeho nastudování bylo technicky bravurní, skvěle vystihl straussovskou melodičnost s náznaky mozartovské dikce. V pomalé druhé části předvedl obdivuhodnou práci s dechem i vynikající součinnost s orchestrem. Aplaus publika si vyžádal přidavek, který byl krásnou jihlavskou tečkou za letošním jubilejním ročníkem.

Ve středu 6. 7. se festival přesouvá do rodných Kálišť u Humpolce, kde se uskuteční letní setkání s tradičním sázením růží a vernisáží výstavy věnované operní divě Jarmile Novotné završené koncertem souboru Sinfonietta Cracovia s repertoárem Vranického, Schuberta a Pendereckého. Na setkání bude vypraven autobus, který odjíždí ve 13.30 od hotelu Gustav Mahler.

Podzimní epilog festivalu se uskuteční 17. října v jihlavském DIODu, kde bude uvedena scénická hudebně-taneční koláž Český orloj / Cesta poutníka na hudbu Janáčka a Martinů a veršy Karla Šikance v režii Tomáše Pilaře.

Mgr. Jana Součková,
koordinátorka projektů Zdravé město